předměty, kterých vlastník neb jejich užívatel více nepotřebuje k účelu v budově té dosud sledovanému.

Považoval-li úřad školní pomůcky, jako školní sbírky a knihovnu, se zřetelem na účel, jemuž byla věnována budova, za zařízení školní budovy, nelze v tom shledati ani vady řízení ani nezákonitosti.

Slušelo tedy stížnost v tomto směru zamítnouti jako nedůvodnou.

Č. 1305.

Kinematografy: I. Udělením licence kinematografické pro určitou místnost nepropůjčuje se majiteli licence nárok na disposici s místností tou a může tedy pro touž místnost po případě udělena býti i licence jiné osobě. — II. Obec má subjektivní nárok na to, aby byla před udělením kinematografické licence s pevným stanovištěm slyšena.

(Nález ze dne 20. dubna 1922 č. 5461.)

Prejudikatura: K II. nál. č. 1285.

Věc: Městská obec Liberec (adv. Dr. J. Staden z Liberce) proti ministerstvu vnitra stran kinematografické licence.

Výrok: Nařízené rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Zemská správa politická v Praze odepřela Jindřichu S. prodloužení licence k pořádání kinematografických představení v Liberci a současně udělila licenční oprávnění řečenou osobou dosud provozované městské obci Liberci. Žal. úřad vyhověl nař. rozhodnutím odvolání Jindřicha S. a uložil zemské správě politické, aby mu udělila licenci kinematografickou pro Liberec na dobu jednoho roku, počínajíc dnem 1. července 1921.

Ve stížnosti k nss podané namítá městská obec Liberec především vadnost řízení s dvojího hlediska, a to jednak s hlediska obce jako samosprávného úřadu, jenž má nárok na to, aby byl vyslechnut před udělením kinematografické licence s pevným stanovištěm, jednak také s hlediska obce jako majitelky kinematografické licence.

Pokud jde o námitku vadnosti řízení s hlediska posléze uvedeného, neshledal nss stížnost důvodnou. Především jest poukázati na to, že zemská správa politická udělujíc st-lce kinematografickou licenci, použila těchto slov »Licenční oprávnění dosud jmenovaným (t. j. Jindřichem S.) provozované uděluje zemská správa politická městu Liberci«. Nemůže býti o tom pochyby, že tato dikce není případná, neboť taková licence není žádným reálním právem, které by bylo lze přenášeti se subjektu na subjekt, nýbrž jest to právo osobní.

Vzhledem k tomu jest této dikci rozuměti tak, že zemská správa politická udělila městské obci Liberci licenci kinematografickou pro ty místnosti, v nichž provozuje licenci Jindřich S.

Udělením licence pro určitou místnost jednak se vyznačuje, že jde o licenci pro kinematografický podnik s pevným stanovištěm, jednak se tím vyslovuje, že stanoviště jest s hlediska policejního vhodné. Výrok takový však nezakládá pro majitele licence nárok na disposici s místnostmi, pro něž byla licence udělena, a úřadu není uložena povinnost, aby před udě-

lením licence zkoumal, má-li žadatel fakticky možnost s místnostmi disponovati.

Nemá-li však označení určité místnosti pro otázku faktického jejího užívání nijakého právního důsledku, pak ovšem nemůže stěžující si obec důvodně tvrditi, že bylo zasaženo do nějakých jejich práv tím, že Jindřichu S. byla udělena licence pro tutéž místnost, pro kterou byla dříve udělena licence obci a nemůže tudíž z dřívějšího udělení licence dovozovati, že jím nabyla postavení strany v řízení, které bylo prováděno o žádosti Jindřicha S. Jsou tedy vývody stížnosti opírající se o tuto okolnost a dovozující vadnost řízení, protože obec jako majitelka licence nebyla přibrána k řízení rekursnímu, bezdůvodny.

Pokud pak stížnost námitku tu vznáší s hlediska obce jako samosprávného úřadu, jest důvodna.

Nss trvá na právním názoru, který vyslovil v nálezu ze dne 6. dubna 1922 č. 4778, Boh. č. 1285, na nějž se dle § 44 jedn. řádu pro správní soud poukazuje, že obec má subjektivní právní nárok, aby jí byla před udělením licence s pevným stanovištěm poskytnuta příležitost vyjádřiti se, a že úřad licenci udělující jest povinen před udělením takové licence obec slyšeti.

Stěžující si obec před udělením licence Jindřichu S. slyšena nebyla; opomenutí to zakládá podstatnou vadu řízení a slušelo proto nař. rozhodnutí dle § 6 zák. o ss zrušiti, a nebylo pak třeba zabývati se meritorními námitkami stížnosti, činěnými proti udělení licence vzhledem na potřebu obyvatelstva a na účely, jimž výnos podniku má připadnouti.

Pokud stížnost na konec směřuje proti výroku, který učinila zemská správa politická intimujíc nař. rozhodnutí, totiž že se současně zrušuje městu Liberci udělené povolení k provozování nabytého licenčního oprávnění v provozovně Jindřicha S. a že se mu ponechává na vůli, aby si získalo a úřadu oznámilo jiné k provozování způsobilé místnosti, nesměřuje stížnost proti nař. rozhodnutí, nýbrž proti samostatnému výroku zemské správy politické, proti němuž příslušel stěžující si obci samostatný rekurs a jest stížnost v této příčině dle § 5 zák. o ss nepřípustná.

Č. 1306.

Koncese hostinská a výčepnická: Živnostenský řád nemá ustanovení, které by ukládalo živnostenským úřadům, aby z několika žadatelů udělily koncesi tomu, kdo o ni žádal dříve.

(Nález ze dne 20. dubna 1922 č. 5470.)

Věc: Konrád P. v P. (adv. Dr. J. Eckstein z Prahy) proti zemské správě politické v Praze stran koncese hostinské a výčepnické.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l podáním z 13. ledna 1913 žádal o udělení koncese hostinské a výčepnické pro dům č. — v P., a to s těmito oprávněními: výčep a drobný prodej pálených nápojů, výčep vína, podávání čaje. V témž podání prohlásila matka st-lova, že se své koncese hostinské vzdá, bude-li udělena synovi. Okresní politická správa provedla ve věci dílem z vlastního podnětu, dílem podle poukazu zemského úřadu politi-